

Părțile din procedura principală

Reclamant: A

Pârât: Migrationsverket Förvaltningsprocessenheten Malmö

Întrebarea preliminară

O cerere care conține informații, furnizate de solicitant, care sunt considerate fiabile și care servesc, prin urmare, drept bază pentru examinarea cererii menționate, dar care sunt insuficiente pentru a stabili nevoia de protecție internațională, pentru motivul că informațiile privind țara de origine arată că autoritățile oferă o protecție acceptabilă, trebuie considerată ca fiind în mod vădit nefondată în sensul articolului 31 alineatul (8) din Directiva 2013/32 revizuită ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (JO 2013 L 180, p. 60).

Acțiune introdusă la 10 iulie 2017 – Comisia Europeană/Republica Franceză

(Cauza C-416/17)

(2017/C 293/27)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J.-F. Brakeland, agent, W. Roels, agent)

Pârâtă: Republica Franceză

Concluziile

- constatarea faptului că, prin menținerea efectelor dispozițiilor care au ca obiect evitarea dublei impunerii economice a dividendelor, care permit unei societăți-mamă să deducă din impozitul anticipat pe care îl datorează cu ocazia redistribuirii către acționarii săi a dividendelor plătite de filialele sale creditul fiscal aferent distribuirii acestor dividende, dacă ele provin de la o filială stabilită în Franța, însă nu oferă această posibilitate dacă dividendele respective provin de la o filială stabilită într-un alt stat membru, în condițiile în care această legislație nu dă dreptul, în această ultimă ipoteză, la acordarea unui credit fiscal aferent distribuirii acestor dividende de către filiala menționată, întrucât, potrivit jurisprudenței Conseil d'État (Consiliul de Stat), sunt admise cererile de rambursare a impozitelor plătite în avans percepute cu încălcarea dreptului Uniunii în sensul Hotărârii Curții în cauza C-310/09, *Accor* ⁽¹⁾, cu următoarele trei restricții:
  - dreptul la rambursarea impozitului plătit în avans este restrâns prin refuzul de a ține seama de impozitarea subfilialelor stabilite în afara Franței;
  - dreptul la rambursarea impozitului plătit în avans este restrâns prin cerințe disproporționate în materie de probă;
  - dreptul la rambursarea impozitului plătit în avans este restrâns prin limitarea creditului fiscal la o treime din cuantumul dividendului redistribuit în Franța care provine de la o filială stabilită în afara Franței, și, deși Conseil d'État (Consiliul de Stat), instanță administrativă de ultim grad, a stabilit aceste restricții fără a solicita opinia Curții de Justiție pentru a se determina compatibilitatea acestor restricții cu dreptul Uniunii,

Republica Franceză și-a încălcat obligațiile care îi revin în temeiul principiilor echivalenței și efectivității și în temeiul articolului 49, al articolului 63 și al articolului 267 al treilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

— obligarea Republicii Franceze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia Europeană critică Franța, sub aspectul jurisprudenței constante a Conseil d'État (Consiliul de Stat), cea mai înaltă instanță administrativă a sa, că a refuzat să asigure efectul deplin al Hotărârii Curții de Justiție în cauza C-310/09, *Ministre du Budget, des Comptes publics et de la Fonction publique împotriva Accor SA I*, în special prin impunerea unor restricții contrare dreptului Uniunii pentru rambursarea unui impozit perceput în mod necorespunzător, și anume a impozitului pe bunuri mobile plătit în avans.

În hotărârea sa *Accor*, pronunțată cu privire la o întrebare preliminară, Curtea de Justiție constatare că normele fiscale franceze prin care se urmărește evitarea dublei impunerii economice a dividendelor mențineau o discriminare în materie de impozitare a dividendelor care provin din alte state membre ale UE. Prin urmare, impozitățile pe care Curtea le-a apreciat contrare dreptului Uniunii trebuie să fie rambursate.

Comisia consideră că Franța nu respectă hotărârea Curții de Justiție sub trei aspecte specifice:

- nu ține seama de impozitul achitat deja de subfilialele care nu sunt franceze;
- menține, pentru a limita dreptul la rambursare al societăților în cauză, cerințe privind probelor care trebuie aduse, care nu respectă criteriile stabilite de Curtea de Justiție;
- limitează în mod absolut sistemul creditului fiscal la o treime din dividendul redistribuit de o filială care nu este franceză.

În plus, aceste încălcări se datorează faptului că Conseil d'État (Consiliul de Stat) și-a încălcat obligația de a adresa o întrebare preliminară Curții de Justiție în temeiul articolului 267 TFUE.

⁽¹⁾ Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 septembrie 2011 în cauza C-310/09, *Ministre du Budget, des Comptes publics et de la Fonction publique/Accor SA*, EU:C:2011:581.

Recurs introdus la 11 iulie 2017 de Deza, a.s. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 11 mai 2017 în cauza T-115/15, Deza, a.s./ECHA

(Cauza C-419/17 P)

(2017/C 293/28)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Recurentă: Deza, a.s. (reprezentant: P. Dejl, avocat)

Celelalte părți din procedură: Agenția Europeană pentru Produse Chimice, Regatul Danemarcei, Regatul Țărilor de Jos, Regatul Suediei, Regatul Norvegiei

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 11 mai 2017, pronunțată în cauza T-115/15,
- anularea Deciziei ECHA din 12 decembrie 2014, nr. ED/108/2014,
- obligarea ECHA la plata cheltuielilor de judecată efectuate de către recurentă în procedura de recurs în fața Curții de Justiție și în procedurile anterioare în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

1) Tribunalul a interpretat și aplicat în mod eronat Regulamentul REACH.